

Baranek

Gdy myślimy o baranku jako o zwierzęciu, to skojarzenia większości z nas będą krążyły wokół łagodności, pokory, niewinności, czystości i cierpliwości. Te miłe cechy charakteryzowały szczególnie wyjątkowego człowieka – Jezusa Chrystusa.

W Biblii możemy doszukać się różnych innych symboli ze świata zwierząt wskazujących na Pana Jezusa – lwa, węża (miedzianego), cielca czy gołąbka. Dlaczego właśnie „baranek” jest najczęściej (w samej tylko księdze Objawienia pojawia się aż **27 razy!**) używanym określeniem naszego Zbawiciela? Co jest w nim takiego szczególnego?

Najwymowniejszymi miejscami w Biblii, które wprost wskazują na znaczenie symbolu baranka, są słowa świadectwa Jana Chrzciciela o Panu Jezusie, wypowiedziane przy okazji Jego chrztu:

*Nazajutrz ujrzał Jezusa, idącego do niego, i rzekł: Oto **Baranek** Boży, który gładzi grzech świata – Jan 1:29.*

Warto na wstępie zauważyć, że Jan nie powiedział „Oto Baranek Bóg” tylko „Oto Baranek **Boży**”. Jan Chrzciciel, mówiąc te słowa, nie uważał, że na ziemi pojawił się sam Bóg Ojciec, ale Jego (Boży) Syn – [Mesjasz](#). Czemu akurat takiego określenia dwukrotnie użył największy z tych, którzy narodzili się z kobiety? Czy chodziło mu tylko o cechy charakteru, które wymieniliśmy? Myślę, że nie. Wiedza o tradycji narodu żydowskiego pomaga znaleźć wskazówki do dokładniejszego zrozumienia słów Jana Chrzciciela.

Ważną wypowiedź, wyjaśniającą nazwanie Pan Jezusa Barankiem, możemy wyczytać w 1 Liście do Koryntian 5:7. W tym fragmencie naszego Mistrza przyrównano do **baranka paschalnego** (wielkanocnego): *Usuńcie stary kwas, abyście się stali nowym zaczynem, ponieważ jesteście praśni; albowiem na naszą wielkanoc jako **baranek** został ofiarowany Chrystus.*

Apostoł Paweł jednoznacznie nawiązuje w tych słowach do Paschy, czyli wydarzeń, jakie rozegrały się jeszcze w niewoli egipskiej po sprowadzeniu 10 plag. Gdy Izraelici byli jeszcze w Egipcie, Pan Bóg nakazał im 14. dnia miesiąca nissan, zabić na ofiarę właśnie baranka, a jego krwią pokropić odrzwia domów. Tak oznakowane domy anioł śmierci omijał, co ocaliło pierwotnych synów Izraela. Tamtej nocy, 14. nissan, anioł Boży **przeszedł obok** domów oznaczonych krwią, nie uśmiercając pierwotnych z rodzin żydowskich, ale zabijając wszyst-

kich pierwotnych w domach Egipcjan, których odrzwia nie były pomazane **krwią baranka**.

Podobieństw między barankiem paschalnym, a Panem Jezusem jest więcej. Chociażby te:

1. Baranek miał być bez skazy – Pan Jezus był doskonały pod każdym względem, niewinny, dlatego mógł stać się ofiarą zastępczą i ponieść śmierć za nasze grzechy.
2. Kości baranka miały nie zostać złamane – kości naszego Zbawiciela rzeczywiście nie zostały połamane, mimo iż była to powszechna praktyka w czasie ukrzyżowań (Jan 19:36).
3. Krew baranka ochroniła Izrael przed plagą śmierci – krew Jezusa może ochronić nas przed śmiercią wieczną.
4. Baranek miał być spożyty w całości – trzeba przyjąć nauczanie Chrystusa Pana w całości – nie tylko Jego wybrane nauki czy Słowa, które nam pasują.
5. Baranka spożywano z chlebem bez kwasu – w Biblii do kwasu przyrównuje się grzech. Przyjęciu Jezusa musi towarzyszyć odwrócenie się od naszych win i „brudów”.
6. Baranka spożywano w gotowości do drogi – tak i my przyjmując Pana Jezusa, musimy być gotowi do zmian, czasami radykalnych, w naszym życiu.
7. Każdy Izraelita musiał spożyć Baranka w swej rodzinie i indywidualnie odpowiedzieć wiarą na Boży nakaz schronienia się w domostwie oznaczonym krwią – każdy z nas osobiście musi przyjąć dzieło Jezusa i przez wiarę schronić się pod osłoną Jego krwi.

W Baranku Bożym widzimy jeszcze więcej uświęcających cech, jak na przykład pokorę. W chwili oddania się w ręce swych nieprzyjaciół Pan nie chlubił się tym, że sam dobrowolnie oddaje się na pastwę swych wrogów, nie szukał też pochwały, że cierpi jako męczennik.

Dał się prowadzić, z pozoru był bierny, ale przecież była to bierność „zadecydowana” przez niego. Nikt mu życia nie zabrał, lecz on sam je oddał i jest to fundamentalna różnica.

Z kolei w Księdze Objawienia Baranek Boży – Jezus ma już całą chwałę, potęgę i mądrość. Wszyscy, którzy przed Nim stoją, padają przed Nim na twarz, dzięki Jego krwi zwyciężają, bo w tej krwi oplukali swoje szaty. Baranek jest Panem panów i ktokolwiek będzie chciał go zwyciężyć, przegra. Nagrodą wiernych uczniów jest udział w niebie w „Weselu Baranka”.

Kończąc temat baranka, warto odpowiedzieć sobie na bardzo istotne pytanie (najważniejsze, jakie człowiek powinien sobie zadać): Czy naprawdę uznaję Pana Jezusa za ofiarę przebłagalną za moje grzechy, za

paschalnego baranka, dzięki któremu mam nadzieję na życie? Mam nadzieję, że odpowiedź brzmi TAK!

Organek Dawid